

— Ναι.

— Ά! και δια τί;

— Μάθε, φίλε μου, ότι είμαι ὁ δυστυχέστατος τῶν θνητῶν. Ναι, πρέπει νά πιστεύσῃς εἰς τὸ πεπρωμένον. . . Ἄφεις με' εἶναι ἀδύνατον νά ἀντισταθῇ τις εἰς τὸ γραπτὸν του. . . Σκληρὰ θεότης ἔγραψε τὸ ὄνομά μου εἰς τὸ χρυσοῦν βιβλίον τῶν εὐγενῶν, καὶ δὲν θά ὑπανδρευθῶ.

— Καὶ τί ἔλλειψιν ἔχει ἡ Λευκή;

— Ἐλλειψιν! ἐξ ἐναντίας εἶναι ἐντελεσάτη. Καὶ ὁμοίως δὲν θά τὴν ὑπανδρευθῶ. Ἄκουσε, φίλε μου, ὅ,τι θά σέ εἰπῶ εἶναι παράδοξον, γελοῖον· σέ τὸ προλέγω καὶ σέ παρακαλῶ νά μ' εὐσπλαγχνισθῇς.

Εἶπε καὶ ἔτεινε χεῖρα τρέμουσαν πρὸς τὸν βαρῶνον, δάκρυ δὲ ἐκυκλοφόρει εἰς τοὺς ὑπερηφάνους ὀφθαλμούς του.

— Ἀγαπῶ ἄλλην, ἐψιθύρισε. Ναι, ἐγὼ ὁ γέρον, εἶμαι ἐρωτευμένος, ὡς ἂν ἤμην εἴκοσι χρόνων.

— Τὴν Σοφίαν;

— Αὐτὴ κατέκτησεν ὅλην μου τὴν καρδίαν. Ἄφου τὴν εἶδα ἠσθάνθην ὅτι ἡ καρδία μου ἀνενεοῦτο, ὅτι κάτι ἀσύνηθες συνέβαινε εἰς αὐτήν· ἀλλὰ τί, δὲν ἐνόουν. Πρὸ ὀλίγου ὁμοίως, ὅτε ἐμείναμεν μόνοι εἰς τὸν κῆπον καὶ ἐλέγαμεν ἀδιάφορα πράγματα, εἶδα ὅτι καὶ ἡ καρδία καὶ ἡ πίστις μου παρεδίδοντο ἀκατάσχετοι εἰς αὐτήν. Ἠμίλησα περὶ γάμου καὶ αὐτὴ μὲ ἀπεκρίθη, καὶ ἐκάστη λέξις της ἐπιπτεν ὡς βάλσαμον εἰς τὴν πληγὴν μου. Ἰδοὺ, εἶπα κατ' ἐμαυτὸν, σύζυγος δι' ἐμέ! . . .» Λοιπὸν, Τορσίλ, τὸ βλέπεις δὲν θά ὑπανδρευθῶ. . . εἶμαι δυστυχέστατος.

Τί ν' ἀποκριθῇ εἰς αὐτὰ ὁ βαρῶνος; Καὶ ἐλυπεῖτο τὸν φίλον του καὶ ὠργίζετο ἐπὶ τέλους ἠρώτησε·

— Λοιπὸν θ' ἀποβάλλῃς καὶ τὴν Κ. Λευκὴν;

— Ὅχι, θά φροντίσω νά γίνω εἰ δυνατόν ὀλιγώτερον γελοῖος, ἂν δὲν γίνω γελοιωδέστερος, καταρθόνων νά μὲ ἀποβάλλῃ αὐτὴ.

— Τοῦλάχιστον μὴ βιάζεσαι· σκίεθῃτι πρῶτον καλὰ ὁ καιρὸς πολλὰ θεραπεύει, καὶ, ὡς ἠξέυρεις, εἰς τὴν ἡλικίαν μας ὁ ἔρωσ εἶναι ἐπικίνδυνος τρέλα. . .

— Καὶ ἔστιν εἶναι ἀληθινὸν πάθος, ὅταν γεννᾶται ἀπὸ ἀληθινὸν αἰσθήμα, ἀπὸ ὑπόληψιν πρὸς τὴν νέαν, ἀπὸ ἀμοιβαίαν συμπάθειαν;

— Τότε ὁ ἔρωσ ἐξομαλύνει ὅλα τὰ ἐμπόδια, ἀπεκρίθη ὁ βαρῶνος, καὶ ἐξισώνει τὴν κοινωνικὴν ἀνισότητα.

— Θά ἐπιστρέψω εἰς τὴν οἰκίαν μου, καὶ θά κατατρέψω τὴν ζωὴν μου σκεπτόμενος τὸ παρελθόν, τὴν εὐτυχίαν, τὸ χρέος, τὸ ἀδύνατον. Θά παρτηρῶ τὰ ἀρχαῖα οἰκόσημα τῆς οἰκογενείας μου, καὶ ἐπ' αὐτῶν θά γράψω· «Οὐαὶ τῷ ἐρί!»

— Σέ παρακαλῶ νά ὑποβληθῇς εἰς δεκαήμερον δοκιμασίαν.

— Ἔστω· ἀλλὰ θά καταντήσῃ τὸ πρᾶγμα δυσκολώτερον. (Ἔπεται τὸ τέλος.)

ΠΕΡΙ ΤΙΝΩΝ ΕΝ ΜΑΝΗ ΕΠΙΓΡΑΦΩΝ.

(Συνέχ. Ἰδε φυλ. 431.)

Καὶ εἰς μὲν τὸν Δῆμον Ἀβίας ἐν ἐκκλησιδίῳ καλουμένῳ Ἅγιος Νικόλαος, κειμένῳ δ' ἐν τῷ χωρίῳ «Κάμπου», εὐρέθη ἡ ἐπομένη ἐπιγραφή, ἣτις μεταφερθεῖσα ἐτέθη ἐπάνω εἰς τὴν θύραν ὁμωνύμου ναοῦ ἐν τῷ αὐτῷ χωρίῳ· τὸ δὲ ἐκκλησιδίον καταστραφέν ἐγένετο κῆπος παρὰ τὴν οἰκίαν Γεωργίου Ἀντάνη.

ΛΓΕΑΣ ΑΡΧΙΠΠΟΥ
ΕΡΜΑΙ

Εἰς δὲ τὸν Δῆμον Λεύκτρον ἐν τῷ χωρίῳ Νεοχωρίου, εἰς οἰκίαν κειμένην παρὰ τῷ ναῷ τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἀπαντᾶται τεθειμένη ἡ ἐξῆς ἐπιτάφιος ἐπιγραφή· ἔστι δ' εἰς λίθον κόκκινον μεταφερθέντα ἐκ τῆς παραλίου ἀρχαίας πόλεως Λεύκτρον εἰς τὴν περὶ ἧς ὁ λόγος οἰκίαν κατὰ τὸ 4756, ὅπως ἀναφέρεται ἐν τῷ αὐτῷ λίθῳ.

NEMECI
ΧΑΙΡΕ

Ἐν δὲ τοῖς ὀπισθίοις τῆς οἰκίας Κυριακοῦ Μαντζουένα, κατοίκου τοῦ αὐτοῦ χωρίου, ἀπαντᾶ ἡ δευτέρη ἀρχαία ἐπιγραφή.

ΘΙΑΡΕΥΣ
ΟΣ

Ἔστι δ' ἐπὶ λίθου πορφύρου ἡμικυκλιωμένου, διὸ καὶ ἡ ἐπιγραφή ἡμιτελής. Οἱ τέκτονες κατέθραυσαν τὸν ἐκ Λεύκτρον ὡσαύτως μεταφερθέντα τοῦτον λίθον, οὕτως τὰ θρίμματα ζητήσας οὐχ εὔρον. Σημειωτέον δ' ὅτι αἱ οἰκίαι τοῦ Νεοχωρίου, αἱ πλεῖστα τοῦλάχιστον, ὠκοδομήθησαν ἐξ ὕλης μεταφερθείσης ἐκ Λεύκτρον, ἧς τὰ εἰσώτια παράκεινται παρὰ τὴν παραλίαν, καὶ περὶ ἧς ὁ Πausanias ποιεῖται λόγον· τὸ δὲ Νεοχώριον ὠνομάσθη οὕτως ὡς πρὸ τινῶν ἐτῶν συνοικισθέν.

ΧΑΙΡΕ
ΚΑΡΧΗΔΩΝ
ΠΛΟΚΑΜΕ
ΧΑΙΡΕ

Ἡ ἐπιγραφή αὕτη κεῖται ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Ἀρβανίτη, κατοίκου Νεοχωρίου, ἐντετειχισμένη, ὡς

καὶ αἱ λοιπαί, περὶ ὧν ἀνωτέρω. Ἐκεῖτο δ' ἐν τῇ
ρίζῃ τῆς ἀκροπόλεως Δεύκτρου, ὅθεν καὶ μετεφέρθη.
Τὸ ὄνομα Καρχηδῶν κινεῖ τὴν περιέργειαν.

Η ΠΟΛΙΣ
ΤΟΝ ΕΝΓΕΝΕ
ΣΤΑΤΟΝ ΓΟΡΓΙΑΝ
... ΤΟΝ ΤΟΥ ΓΑ ...
... ΔΘΟΥΣ ΕΝ ΙΕ ...
... ΠΟΛΕΙΤΕΝ ...
ΜΕΝΟΝ ΠΑΝ ...
ΟΝ ΡΙΟΝ ΚΑΙ ...
Ω ...
ΖΗΚΑΙ ΜΕ ...
Ν ΤΕΛΕΥ ...
ΤΡΥΣΑΤΟ
ΗΚΕΙΝΕ
C

Αὕτη εὐρέθη νεωστὶ ἐν ἀνασκαφῇ γενομένη ἐν αὐτῇ
τῇ ἀρχαίᾳ Δεύκτρῳ παρὰ τὴν ἀκρόπολιν καταστραμ-
μένην ἤδη· κεῖται δ' ἐπὶ στήλης μαρμαρίνης, ἐξαχ-
θείσης ἐκ τοῦ ἐμβαδοῦ ναοῦ, οὔτινος τὰ ἐρείπια ἀ-
νεκαλύφθησαν ὡς καὶ τὸ ψηφιδωτὸν ἔδαφος· ἀλλ'
ἐσκεπάσθησαν πάλιν διὰ τὸν φόβον τῆς Κυβερνήσεως
μὴ κατάσχη τὰ εὐρεθέντα· διὸ καὶ ἀγάλματός τι-
νος κεφαλὴ ἐπωλήθη ἐν Σμύρνῃ πρό τινος.

Εἰς δὲ τὸ χωρίον *Κουτοίφαροι* τοῦ αὐτοῦ Δήμου
εὐρον ἐντετειχισμένας ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ νεοδημήτου
ναοῦ τὰς ἐξῆς·

ΣΗΡΙΠΠΕ ΔΕΙΝΙΠΠΕ
ΧΑΙΡΕ ΧΑΙΡΕ
ΣΤΡΑΤΙΠΠΑ
ΡΑΤΕ ΠΙΔΟΣΙΝ
ΧΑΙΡΕ
ΑΝΙΑΜΕΝΗΒΛΑΔΕΥ ΧΑΙΡΕ

ἐπὶ λίθου μαρμαρίνου κειμένας, μεταφερθείσας δ'
ἐνταῦθα, ἀγνοεῖται, πόθεν. Ἐνταῦθα κεῖται καὶ ἄλλη
τις ἐπιγραφὴ, ἣν δὲν ἐδυνήθη ν' ἀντιγράψω, ὡς πολὺ
ὕψηλὰ οὔσαν εἰς τὸ τεῖχος τῆς Ἐκκλησίας.

Παρὰ τῇ δημοτικῇ σχολῇ τοῦ αὐτοῦ Νεοχωρίου
ἀνεκάλυψα τὰ ἐρείπια τοῦ μαντείου τῆς Ἰνοῦς, (ἴδε
Παυσανίαν ἐν τοῖς Λακωνικ.) Περὶ τούτου καὶ εἰς προ-
τέραν μου Συλλογὴν Λακωνικῶν Ἐπιγραφῶν ἐποιοῦ-
μην λόγον (ἴδε *Πανδώρας*, φυλ. . .) Παρὰ τὸν αὐτὸν
τοῦ Μαντείου χώρον ἀνεκαλύφθη πίθος χωρητικό-
τητος 800 ὀκ. καὶ ἔχον πέριξ τοῦ στομίου αὐτοῦ
τὴν ἐπιγραφὴν ταύτην·

ΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟ . . .

Ὡσαύτως ἐν τῷ ἐμβαδῷ τοῦ μαντείου ἐσχάτως
εὐρέθη μονώνυξ, ὡς εἰκάζω, καμπύλος, ἐφ' οὗ ἡ
ἰνώ μέχρι στήθους ἐγκεκόλαπται.

Εἰς δὲ τὸν Δῆμον Οἰτύλου παρὰ τῷ χωρίῳ «*Πόρ-
ρου*» ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ ναοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολό-
γου, ἐντετειχισμένη ἀπαντᾷ ἡ ἐπιτάφιος αὕτη·

ΤΕΤΡΑΤΟΣ
ΧΑΙΡΕ

ἐπὶ λίθου κοινοῦ οὔσα.

Ὡσαύτως ἐν τῷ χωρίῳ «*Βάμβακας*» τοῦ αὐτοῦ
Δήμου ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου εὐρηται ἡ
ἐξῆς·

ΔΙΟΦΑΝΤΕ ΧΑΙΡΕ

Ὁ ναὸς οὗτος ἦν πρότερον Μοναστήριον, καθὰ ἐξ-
άγεται ἐκ τῆς ἐξῆς Βυζαντινῆς ἐπιγραφῆς·

ΜΝΗΣΘΗΤΙ ΚΕ ΤΟΝ ΣΟΝ ΔΟΥΛΟΝ
ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΠΡ Κ/ ΚΑΛΗΣΤΟΥ ΚΤΗΣΑ
ΜΕΝΟΝ ΤΗΝ ΑΓΙΑΝ ΜΟΝΗΝ ΤΑΥΤΗΝ

Ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ ναοῦ διασώζονται καὶ δύο πτηνὰ
ὄραιοτάτης γλυπτικῆς τέχνης.

Εἰς τὸ τεῖχος τοῦ ῥηθέντος ναοῦ ἀπαντῶνται καὶ
αὗται αἱ ἐπιτάφιοι·

ΕΠΙΤΕΤΕΙ ΧΑΙΡΕ

ΑΥΓΗ

ΧΑΙΡΕ

Η . . Λ . . Φ . . Φ .

Εἰς τὸν δῆμον Μέσης ἐν τῇ σήμερον καλουμένη
«*Κυπαρίσσω*» ὡς δ' ἀπαντᾷ ἐν ταῖς ἐπιγραφαῖς,
πόλει Ταινάρου τὸ ἀρχαῖον, εὐρίσκονται πολλαὶ ἐ-
πιγραφαὶ ἐκδοθεῖσαι παρὰ διαφόρων ἡμεδαπῶν τε
καὶ ξένων, καὶ ἐν ἄλλοις μὲν καὶ ἐν τῷ *Corpus
inscriptionum graecarum* παρὰ Βοικχίου· αἱ ἀκό-
λουθοι ὁμῶς νῦν τὸ πρῶτον ἀναφανεῖσαι ἐκ τῶν χω-
μάτων, ἐκδίδονται ἐν τῇ *Πανδώρα*.

Σημειωτέον δ' ὅτι ἐν Κυπαρίσσω ὑπάρχουσι καὶ
τανῶν ἐρείπια θεάτρου, λουτροῦ καὶ ναῶν τρισμε-
γίστων (σχετικῶς ὡς πρὸς τὰ Λακωνικὰ μέρη) καὶ
ἄλλα δὲ πολλὰ κατακέκρυπται ἐν τοῖς χώμασι πρὸς
δοκῶντα τὴν ἀνασκάψουσαν αὐτὰ χεῖρα.

Καὶ ἐν μὲν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Κυριακούλη Ἀναστα-
σάκου ἀπαντᾷ ἡδε·

ΠΟΛ
ΑΥΤΟ
ΚΡΑ
ΤΟΡΙ
ΑΝΕ
ΘΕΤΟ
ΒΑ

ἐπὶ στήλης ἡμιθραύστου ἐντετειχισμένης παρὰ τῇ
ῥηθείσῃ οἰκίᾳ κατὰ τὴν παραλίαν κειμένη.

Εἰς δὲ τὴν θέσιν «*Ξάμπελα*» τοῦ κ. Κυριακοῦ

Νικολάου Περιμένη εἰς τι τεῖχος εὐρίσκεται ἐπὶ λίθου ἕδε·

ΔΙΕΦΟΡΩΝ ΑΥΡΗΛΙΟΥ
ΛΟΥΣΤΟΥ ΕΛΛΑΝΙΚΟΥ
ΑΝΙΚΗΤΟΥ ΡΟΥΦΟΥ ΚΑ
ΛΛΙΚΡΑΤΟΥΣ
ΚΑΛΛΙΚΡΑΤΙΔΑ
ΚΑΙΤΑ ΙΙΙ ΛΑΥΗΛΙΟΝΔΙΚΑΙΟΝ
Η ΠΟΛΙΣ
ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΚΑΙΣΑΡΑ
ΜΑΡΚΟΝ ΑΥΡΗΛΙΟΝ ΑΝΤΩΝΙΟΝ
ΕΥΣΕΒΗ ΕΥΤΥΧΗ ΣΕΒΑΣΤΟΝ
ΠΑΡΘΙΚΟΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΒΡΕΤΑ
ΝΙΚΟΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΓΕΡΜΑΝΙ
ΚΟΝ ΜΕΓΙΣΤΟΝ ΑΡΧΙΕΡΕ
Α ΜΕΓΙΣΤΟΝ.
ΔΗΜΑΡΧΙΚΗΣ ΕΞΟΥ
ΣΙΑΣ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΑ ΤΟΝ
ΥΠΑΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΠΑΤΡΙ
ΔΟΣ ΑΝΕΙΚΗΤΟΝ ΙΔΙΟΝ
ΩΤΗΡΑ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΤΗΝ.

ΑΘΑΝ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΤΩΝ ΕΝ Τῇ ΜΟΝῃ ΤΗΣ ΠΑΤΜΟΥ

ΣΩΖΟΜΕΝΩΝ ΕΠΙΣΗΜΩΝ ΕΓΓΡΑΦΩΝ.

(Συνέχ. Ἰδε φολλ. 451.)

81

Γράμμα ἀποκταστάσεως, περιλαμβάνον καὶ ἀντίγραφον προστάγματος βασιλικοῦ πρὸς τὸν παρακοιμώμενον Ἀλέξιον τὸν Κρατερόν (οὗ ἡ ἀρχή: «*Πανοίδιαστε σεβαστέ οἰκεῖε τῇ βασιλείᾳ μου παρακοιμώμετε κύρι Ἀλέξιε Κρατερέ*»), καὶ ἕτερον πιπτακίου τοῦ παρακοιμωμένου πρὸς τὸν μεγαλοδοξότατον κύριον Ἀνδρόνικον Μαυρόποδον (οὗ ἡ ἀρχή: «*Μεγαλοδοξότατε καὶ ἠγαπημένε μοι σύντροφε κύρι Ἀνδρόνικε Μαυρόποδε*»), πρὸς ἀποκτάσασιν τῶν μοναχῶν τῆς Πάτμου εἰς τὸ ἐν Μαιάνδρῳ μετόχιον τοῦ Πύργου, ἀνήκον ἄλλοτε τῇ ἐν Κωνσταντινουπόλει μονῇ τῆς Παναχράντου, δοθέν δὲ ἐκ βασιλικῆς δωρεᾶς τῇ μονῇ τοῦ Θεολόγου. Ὡς δ' ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου, ἀφηρπάγη πρὸς πολλῶν τὸ ῥηθὲν μετόχιον, ὅτε ἡ Κωνσταντινούπολις ὑπὸ τῶν Λατίνων ἐάλω. Ἐν τῷ τέλει: «*Ὁ τὴν ἀνωθεν γεγραμμένην ἀποκατάστασιν ποιησάμενος ἐξ ὀρισμοῦ τοῦ πανσεβάστου σεβαστοῦ καὶ παρακοι-*

μωμένου καὶ αὐθέντου μου κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κρατεροῦ Ἀνδρόνικος ὁ Μαυρόποδος. + »

82

Ἀποκτάσταις γεγонуῖα πρὸς τοῦ μητροπόλιτου Μιλήτου Μανουήλ· ἐν ἣ δηλοῦται ἡ ἀμφιμαχία τῶν μοναχῶν τῆς μονῆς τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τῆς ἐν Βάτω καὶ τῶν Παλατιανῶν ἐποίκων, τῶν λεγομένων Λαμπώνων, περὶ τινος χωραφίου, ὅπερ ὁ ἐκ Λαμπώνων μοναχὸς Λουκᾶς ἀφιέρωσε τῇ μονῇ τῆς Κεχιονισμένης, ἣτις περιῆλθε τῇ μονῇ τῆς Πάτμου. Ἀρχεται: «*Μηνὶ Μαίῳ ἡμέρᾳ, πρώτη, ἰδιικτιῶνος δωδεκάτης, ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν οικιακῶν ἀνθρώπων τοῦ περιποθήτου θείου τοῦ Κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως πανυπερσιδάστου καὶ μεγάλου δουκὸς κτλ.* — + Ἐν τέλει δέ: ὁ ταπεινὸς μητροπολίτης Μιλήτου Μανουήλ. + »

83

Παραδοτικὴ γραφὴ τοῦ δουκὸς τῆς χώρας Μελανουδίου Ἰωάννου Σελαγίτου, ἐπιδοθεῖσα τῇ ἐν Πάτμῳ μονῇ τοῦ Θεολόγου, καθ' ὄρισμόν βασιλικόν, ὅτι ἡ γῆ ἢ πλησίον τοῦ μετοχίου τοῦ Πύργου, ἢ λεγομένη Γωνία τοῦ Πετάκη, ὑπάρχει τῆς μονῆς. Ἀρχεται: «*Ἐπεὶ ὠρίσθημεν πρὸς τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως τοῦ ἀπελθεῖν ἐν τῇ ἀμφιμάχῳ γῆ*». Ἐν τῷ τέλει: «*+ Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως, καὶ δοῦξ τῆς χώρας Μελανουδίου Ἰωάννης ὁ Σελαγίτης.* + — + Ὁ ταπεινὸς ἐπίσκοπος τῆς ἀγιωτάτης ἐκκλησίας Θεουπόλειως Ἀμαζοκορακίας καὶ Χαλκολάμου Ἰωάννης. + »

84

Παραδοτικὴ γραφὴ περὶ κτημάτων τῆς μονῆς τῆς Κεχιονισμένης, τῆς περιελθούσης ὑπὸ τὴν κυριότητα τῆς ἐν Πάτμῳ μονῆς. Ἐφθαρταὶ ἐν μέρει, ὅθεν καὶ δυσκόλως ἀναγινώσκεται. Ἀρχεται δέ: «*Καθ' ὄρισμόν βασιλικόν, προσκυνητὸν ὄρισμόν τὴν ἀναγραφὴν τῶν Παλατιῶν ποιησάμενοι, εὖρομεν καὶ τὴν μονὴν τοῦ Μονοχυτρά.*» Ἐν τῷ τέλει: «*+ Ὁ δοῦλος τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν αὐθέντου καὶ βασιλέως Γρηγόριος ὁ Φ. . . + ».*

85

Διάπρασις χωραφίων πωληθέντων πρὸς Βασιλείου Γαβιλά καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ Καλῆς, θυγατρὸς Γεωργίου Πριμμικηρίου, πρὸς τὴν ἐν Πάτμῳ μονὴν καὶ δι' αὐτῆς πρὸς τὸ ὑπ' αὐτὴν μετόχιον τοῦ ἁγίου Γεωργίου τοῦ Δυσικοῦ, γεγонуῖα τῷ ςψκδ' (+ 1216). Ἀρχεται: «*Ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ*